

**कश्मीरक** (wie eben) adj. aus Kaçmīra gebürtig, zu Kaçmīra in Beziehung stehend u. s. w. gaṇa कच्छादि zu P. 4, 2, 134. कश्मीरकान्वीरान्तस्त्रियाम् MBu. 2, 1025. राजा कश्मीरकः 1271. श्रीकश्मीरकमहामात्य Rġġa-Tar. 1 in der Unterschr. m. pl. die Bewohner von Kaçmīra MBu. 3, 1991. — Vgl. कश्मीरिक.

**कश्मीरज** (का° + ज°) 1) n. a) Safran. — b) ein best. Heilmittel (s. कुष्ठ) H. an. 4, 52. fg. MED. ġ. 30. fg. — c) die Wurzel von *Costus speciosus* (कुष्ठ) H. an. Viçva im ÇKDr. — 2) f. °जा N. einer Pflanze, = अतिविषा MED. Statt कश्मीरि चातिविषायाम् H. an. ist wohl कश्मीरजाति° zu lesen.

**कश्मीरजन्मन्** (का° + ज°) n. Safran AK. 2, 6, 3, 25. H. 644, v. l. — Vgl. कश्मीरजन्मन्.

**कश्मीरिक** = कश्मीरक Rġġa-Tar. 2. fgg. in den Unterschr. कश्मीरिकनिवास Wohnort für die Kaçmīra 3, 480. — Vgl. कश्मीरक. कश्मीर्य von कश्मीर gaṇa संकाशादि zu P. 4, 2, 80.

1. **काश्य** adj. subst. f. छा zum Geschlecht oder Stamm der Kāçi gehörig, Fürst der Kāçi ÇĀṆKH. Çr. 16, 29, 6. ÇAT. Br. 13, 3, 4, 19 (Dhṛtarāshṭra). 14, 3, 1, 1 (Āḡātaçatru). 6, 8, 2. BHAG. 1, 17. MBu. 1, 4128. 2, 1916. BENF. Chr. 22, 18. HARIV. 2014. 4906 und 9044 (Sāṁdipani). 6573 (पुराहित). सोमश्च अथर्वा सवृक्षपतिः । भृगुर्दत्तः कश्यपश्च वसिष्ठ काश्य एव च ॥ MBu. 13, 991. Kaçjapa so genannt 4486. Als N. pr. der Vater von Kāçjapa und Ahn von Kāçirāga Dhanvantari HARIV. 1321. ein Sohn Suhotra's (vgl. काश) Bhāg. P. 9, 17, 3. Senāgit's 21, 23. VP. 432. — fem. काश्या die Tochter eines Fürsten von Kāçi MBu. 1, 3829. BENF. Chr. 18, 2. 32, 25. 47, 35. HARIV. 2024. 11063. Statt काश्याधिपति HARIV. 6386 ist wohl काश्यधिपति zu lesen.

2. **काश्य** n. = कश्य ein berauschendes Getränk H. 902, v. l. RġġAN. im ÇKDr.

**काश्यक** = 1. काश्य HARIV. 1320.

**काश्यप** (von कश्यप) 1) adj. f. ई Kaçjapa gehörig, mit ihm in Verbindung stehend u. s. w.: क्षेत्रम् Buig. P. 3, 13, 10. एवं वर्षसहस्राणि दिव्यानि सततं नृप । त्रिंशतः काश्यपी राजन्भूमिरासीदन्त्रिता ॥ MBu. 13, 7237. पृथिवी काश्यपी ज्ञेया मुता तस्य (कश्यपस्य) महात्मनः 7238. स्तोतव्या चेह पृथिवी निवापस्येह धारिणी । वैज्वी काश्यपी चेति तत्रैवेहलयेति च ॥ 4350. काश्यपी देवीम् d. i. die Erde HARIV. 10645. Daher काश्यपी f. die Erde AK. 2, 1, 2. H. 937. an. 3, 442. MED. p. 19. सर्वकामसमापुक्ता काश्यपी यः प्रयच्छति MBu. 13, 3164. — 2) patron. von Kaçjapa gaṇa विदादि zu P. 4, 1, 104. H. an. MED. ÇAT. Br. 7, 3, 5. Āçv. Çr. 12, 14. Ind. St. 1, 188. 2, 315. 3, 459. TAITT. Ār. 2, 18. 10, 1, 8. MBu. 1, 2975. 13, 6298. HARIV. 417. R. 1, 9, 28. 2, 21, 24. 67, 2. P. 4, 1, 124. 3, 103. Çik. 9, 13. 46, 7. COLEBR. Misc. Ess. II, 64. 356. pl. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 62. MBu. 3, 970. Kāçjapa = Kṛtakoti TRIK. 2, 7, 19. = कषाद् 21. = काश्यपि = अरूपा Sch. zu AK. 1, 1, 3, 33. Ein alter Grammatiker WEBER, Lit. 139. P. 8, 4, 67. MĪDHAVA zu P. 7, 2, 48. buddh. H. 236. COLEBR. Misc. Ess. II, 317. BURN. Intr. 43. 138. 273. 317. 329. 391. 446. 578. LALIT. 7. 168. 270. 272. LIA. II, 78. fgg. 436. Dieses patron. ist so gewöhnlich, dass man es auch da gebrauchte, wo man den Geschlechtsnamen nicht kannte: गोत्राज्ञाने काश्यप इति Sch. zu KĪTJ. Çr. 4, 1, 12.

II. Theil.

Häufig durch ein vorangehendes Wort im comp. näher bestimmt; s. उहवित्त्वाकाश्यप, गया°, दशवल्°, नदी°, मरु°, कृत्ति°. — 3) m. eine Hirschart MED. p. 19. — 4) m. Fisch (मीन) H. an. — 5) n. Fleisch H. 622. — Vgl. कश्यप.

**काश्यपनन्दन** (का° + न°) m. pl. Kinder des Kāçjapa, Bein. der Götter MBu. 13, 3330.

**काश्यपायन** patron. von काश्यप gaṇa नटादि zu P. 4, 1, 99.

**काश्यपि** patron. von काश्यप PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 38. 60 (pl.). ein Bein. Aruṇa's, des Wagenlenkers der Sonne, AK. 1, 1, 3, 33. H. 102. Garuḍa's H. 231. — Vgl. काश्यपेय.

**काश्यपिन** m. pl. Bez. einer nach Kāçjapa benannten Schule P. 4, 3, 103. 2, 66, Sch.

**काश्यपीय** m. pl. Bez. einer nach Kāçjapa benannten buddh. Schule BURN. Intr. 446. 633. Lot. de la b. l. 357. VJUTP. 210.

**काश्यपीबालाक्यामाठरीपुत्र** (का° - वा° - मा° + पुत्र) m. N. pr. eines Lehrers ÇAT. Br. 14, 9, 4, 31.

**काश्यपेय** (patron. von कश्यप) Bein. der zwölf Āditja MBu. 13, 7094. des Sonnengottes ÇABDAR. im ÇKDr. Garuḍa's (vgl. काश्यपि) MBu. 1, 1217.

**काश्यायन** patron. von काश्य gaṇa नटादि zu P. 4, 1, 99.

**काश्चरी** f. = काश्मरी BHAR. und DVIRĀPAK. im ÇKDr.

**काप** (von कप्) m. Reibung, woran sich Etwas reibt; s. कपोलकाप.

**कापाय** (von कषाय) adj. f. ई roth (in einer best. Nüance) gefärbt; subst. ein rothes Gewand P. 4, 2, 1, Sch. VOP. 6, 14. यदि वासीसि वसीरत्रक्तानि वसीरन्काषायं ब्राह्मणो माञ्जिष्ठं तत्त्रियो हारिद्रं वैश्यः Āçv. GRHJ. 1, 19. KAUC. 37. गते पितरि सर्वाणि संन्यस्याभरणानि सा । जगृहे वस्त्रकलान्येव वस्त्रं कापायमेव च ॥ Śiv. 3, 48. कापायवसना N. 24, 9. MBu. 3, 14803. काषायवसनाधवा AK. 2, 6, 1, 17. H. 531. वासस् MBu. 12, 566. 13, 1363. HARIV. 11142. काषायपट (sic) DBĪRTAS. 70, 4. चीरकाषायवासिनी MBu. 3, 8588. 1, 5560. सूत्रकाषायसंवीत R. 3, 32, 9. त्रीणिकाषायधारण JĀĠ. 3, 157. काषायी मत्तिका eine bes. Biene oder Wespe Suçr. 2, 290, 17.

**कापायग्रहण** (का° + ग्र°) N. pr. eines Kaitja LALIT. 215.

**कापायणी** (patron. von कषाय oder काषाय) m. N. pr. eines Lehrers ÇAT. Br. 14, 7, 3, 27.

**कापायवासिक** m. etn. best. giftiges Insect Suçr. 2, 288, 9. — Vgl. कापायवासिक.

**काषायिन** m. pl. Bez. einer nach Kashāja benannten Schule gaṇa शौनकादि zu P. 4, 3, 106.

**काष्ठायन** (काष्ठायन?) patron. von कष्ट PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 58.

1. **काष्ठ** m. N. pr. eines Wesens im Gefolge von Kuvera MBu. 2, 415.

2. **काष्ठ** Uṇ. 2, 2. P. 7, 2, 9, Sch. काष्ठ und काष्ठे ÇANT. 3, 8. काष्ठे ÇAT. Br. n. SIDDH. K. 249, a, 6. 1) Holzstück AK. 2, 4, 1, 13. 3, 3, 35. H. 1122. 916. an. 2, 104. MED. th. 3. काष्ठेन वा नखेन वा काष्ठूयेन ÇAT. Br. 3, 2, 1, 31. 3, 2, 8. 1, 8, 3, 18. समित्काष्ठानि 11, 5, 3, 13. 7, 4, 3. KĪTJ. Çr. 7, 7, 11. 15, 4, 28. 18, 1, 1. KAUC. 30. 87. M. 4, 49. 241. 3, 69. 8, 372. 10, 84. 11.